

Yiddish Poems

by

Menke Katz

translated into Hebrew

by Yehoshua Bar-Yosef, Zvi Kaspi,
Shlomo Tanai (Tanny), Menachem
Zuriel, Ezra Zusman, and others

during Menke's years in Safad (Tsfas/Tsefat), Israel:
1954-1956 and 1959-1960

as compiled and left by Menke before his death in Spring Glen, New York in 1991

Menke Katz resources available at:

https://www.dovidkatz.net/menke/menke_books.htm

and

<https://defendinghistory.com/menke-katz-in-april-2021-his-30th-yortsayt-and-115th-birthday-online-resources>

א' תש"ז ערשטער
גייסטער

א קל"ז פריזצסן

מ"ז ע"ש צו בור, ווי בו, יאזוי ציארט און קל"ן.
מיט אומרו פון ווילט בורק פארנאכט. אן קאן.
"ביש, ווי פאס טייכעלע בורק שטיינפעלעק רייזע,
איינעל צו ביר, ווי יעצטס וואסערעל, קיל און קלאך.

פאסט ביר יעצטס ע"ש, ווי יא קרוין אויף יא קל"ז ע"ש פריזצסן.
רביה, מייפל מיינס, מיט יא בערגשאפט ווילט ווי מיכאלישעק,
רביה ווייז מיינס, מין בערוויילעלע, יאזוי-פארקער פריזצסן:
בפאק ביק אויסגעטוימט אין קיינאישע פויכן פון מיכאלישעק.

אונדזער איינציגער צימער אויף בעס בעקסטן שטאק,
איז פיינערליכער פון אלע פיינערס, נעמט צו אלע מאכערס:
יא שטייבעלע פון מאכערס אויף בעס בעקסטן שטאק,
פון גאנצעלעם נאכטן איז גאנצעלער בעס וויילסטער מאכער.
ה"י די אפערע פערנער צעפאלע אין טויזנט קאסן.
פאס ע"ש וואס איך פאלעל צו ביר איזט אין שרייבן.

נסִיכֶה קטלֶה

2

שיירי אלֶיק, כאוק, צבִין ורק,
ברוח ערהִית השבֹות הר.
ייביש כעִן בין חלוקי אברִים,
ממהכת אלֶיק קרירֶה, צמה.

השיר עֶק יממה, כנזר צעיר עכאש נסיכה
הרקֶה נצרתִי עֶם אעאצִים כאלֶ מִבִּיאֶלֶשֶׁק
הרקֶה רעִיִיתִי, נסיכה מִקְוֹנו-פֶּאָרק, "החירות",
זוֹתֶק בֶּק בִּמְתִי הִלְבֹותִי מִמִּבִּיאֶלֶשֶׁק עִירִיתִי.

חברִינוּ הִיחִיב הִקְוֹמֶתוּ הִשִּׁישִׁית,
רחוק מכל כזה, קרוב לכול אחר.
האלֶל במחר עֶל קומה שוֹשִׁית,
החֶק יוֹתֶר פֶּאָחֶר הִרְחֹק, מִאֶתְמֹל קרוב.
הרקֶה, שיירי נאמר עֶם הִאֲחֻכּוֹנֶה שְׂבִינֹות,
ופִּיאוּ נוֹשֶׁר אלֶיק מִהֶצֶד עִתְלֹון, בִּיאֶלֶשֶׁק נִשִּׁיקוֹת.

עברִיג: צֶהִי כֶסֶף

אמת

וואס איז פשוטער פון אמת? וואס איז טיפער פון יא סוב?
 ווער האט דאס אמת פון ערשטן טרויער דערציילט?
 פון ערשטן טרויער האט דערציילט דער ווייב - די פאליי.
 וואס פשוטער דער אמת, זאלט טיפער דער סוב.
 ווער ס'האט צום ערשטן מאל דערזען פון: די ערשטע קינד,
 האט דערזען דאס פשוטסטן אמת - דאס טיפסטן סוב.
 וואס פשוטער דער אמת, זאלט טיפער דער סוב.

3

מה פשוט מאמת? מה צחוק מסוב?
מי לאדם על קביעות באשונה סבר?
על קביעות באשונה סבר הרוח - החליל,
זאת אורח עמי קימן הרוח - החליל.
ככל שפשוט האמת, צחוק יותר הפוא.
זה שראה לאשונה זאת בשמש: העלם הריאשן.
כזה זאת הפשוט שביאיות - הצחוק שביעות.
ככל שפשוט האמת, צחוק יותר הסוב.

1000 123: 1234

פרייליך אויף און פארקויף

16

פרייליך איז יעדער יונג, יעדע מיידל,
אויף דעם הייסיקע וועג פון און פארקויף.
ווי צו אים ציג, אים האפענוג, אים פרייג,
יאגן אויף אים, סופאליז, בורק און פארקויף.

די רינגע רעס פון דער ערשטער עיהע,
ווי מיט די עיפן, אין דער עופע, צו האריכן.
אונט. פון טאג איז אן ערשטער קוש געהעבן,
דער קוש האט בורק פייגן פון שטילט זיך צעצירט.

אויך פאך אויף מין הייסיקע בורק הארץ פון פרייליך.
פאס עכט פון אויפן, הייט הייך פון געלעכטער,
איז געלעכט, פרייליך פארקער פון אלע פרייליךס,
זיג זאגער, מענטש, זאג זאג מין זאג, געלעכטער.

אויך פאך אויף מין הייסיקע הייט ווייטסטן דור:
פער, דער מענטש עכט עכט פון דור צו דור.

11/11/11
11/11/11

אין - אאל"ן

ע.ה.ס.ט.ע.ר, קום אין מיין איינציגס בייגעס שטיבל.
אויף ביר ווארטן זאלע מינע בייגעס.

מיר איז בער קער פון ביין ווייטן שטעטן ע.ה.
אוי, איך שפילע זיך איינעם צווייטן איין זאל"ן.

גאנצט נאך גאנצט היסטו די פאליע פון מיין שטאט:
זיך האפט פון ווייט מיין פארגעקטע פארגע.
איך פארהאן אין יעדן חלום זיך בעטראפן,
נאך פרעמד איז מיר בענוען ביין קאט, ביין באריד אומבאקאנט.

אוי, ווען דו וואלטסט פארזען איינעם זאגן,
מיש פון טרויערן אויף דאס צושענדיקע וועגן, -
ווי וואלט איך פארגעסן זיך זאגן פאל?
ווי וואלט איך מיט מיין זאלטן אלע זיך בעצערט.

איך וואלט איין מינע זאכעס זיך פארגעסן, זא מיין,
בענוען וואלטסטו גלייך פון מינע גלייך, זאגן פאל - פאלס ע.ה. פון בינע ע.ה.ר.

לחבר

הוא חביב אל חברי הבורא - ע"ת השג, מחכים עק כל חינ.

מה אנחנו ע"י תנועת צעק פרמוקה, און, מה הבורא אני ~~בבצב~~ הבורא ^{הסדר}.

ע"כ אמר ע"כ, כנפי שגתי אלה. אמרוקים קוראות עק ישי הכמה פ בבל מאוס אותך זוע פושט, אקמה בר עי קולק ומעק לא מופר.

און, אם עשה ענה נכנסה, ע"כ חלמות, קורכים תוצות. איך זאכל עראות כה פרה בר? איך עמ הבידולי הושנה שי"ת נכבדה?

מנפדת שי"ת בזכאותי - ע"פי, אהר מאהבי שי"ת ואני השיב מידק.

עברית: צהי בספי

9 אַ וואָרנאָר פֿיקער הויס

אזויפֿעל געליות האָט שוין געפֿאַרעוועט בעם תלמוד וואָלד,
 צו וועט פֿאַר פֿיינעלעך נאָך העל"הן אַ גאַנצער הויס?
 דער תלמוד זעט מער פֿריליכע און דער גלייב ווי און הויס.
 אזויפֿעל פֿריליכע האָט דער וואָרנאָר שוין בעם תלמוד וואָלד,
 פון יעדן הויס דער שולדן פון אַ געזאָגטעם פֿאַלד.
 אַ צווייטע און אַ פֿעטלעך, ווי פון אַ פֿאַרדעקטעם הויס.
 אזויפֿעל געליות וועט נאָך אויסהעלען בעם תלמוד וואָלד,
 נאָך זע, פֿאַר יעדן תלמוד האָט אַ וואָרנאָר פֿיקער הויס.

כה הדרה תעיוה ע"כ יער התעין.
 באם יסאר ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ?
 יוהר אהיה התעיה מאשר הע"כ, וואה התעין,
 ומה רבים האהיה, תנך יער התעין?
 הע"כ ע"כ ע"כ ע"כ, מהתעין נוסח.
 במורה ע"כ ע"כ ע"כ, בא מע"כ טועה.
 כה הדרה תעיוה ע"כ יעריחו את יער התעין,
 אק הדרה! ע"כ תעין נוסח ע"כ הדרה.

$\rho', \rho'' \in \mathcal{U}_N$ IC

.Gm/c

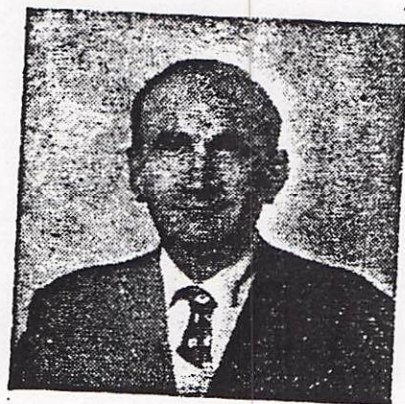
[illegible]

12

מיינקע אדם על שפת הים

מיינקע אדם על שפת הים

ערב.
 במערב שוקעת חומת הארגמן האחרונה.
 הלילה רפד יצנעו על קרובי ימים.
 האדם פוסע בצעדי אבוד לרעת
 ובמים משחק צלו שגגור עליו הדין.
 בין אבנים פזורות על חוף הים
 רואה הוא — אדם נער ונערים נשאות אל
 על.
 מהרהר לו האדם ומאזינים לו מעמקים:
 — אני וכוכבים ועדנים כבויים
 אינם אלא אפסים צהבים בעלים אכולי עש.
 המדינות הרחוקות ביותר הופכות ימים
 קרובים
 והאילנות הנאים ביותר — קרשי סהרה.
 אבוי למי שיאחר להגיע המנוחה.
 פרחים חולים לוגמים עד תם את נצני
 הפרחה
 וריחם כריח הפריתה הלחה של הענף —
 רק האלהים שבו בידי הנצח.
 אוי ואבוי, הוא אחר את המות.



מיינקע כ"ז — מטובי המשר
 ררים היהודים באמריקה. היגר בילדר
 חו מליטא ושימש מורה. סירסם שבעה
 כרכי סירה ביידיש ואחד — באנגלית.
 מסתתף בכתביעת ספרותיים באמרי
 קה. עלה לישראל והשתקע בצפת.

31A

10

12A

ה'ן אלהים בצורות על חם בים,

כ"א/ה פ"א: אבס ויער וצרים געאלט און אד.

— אָנִי וְכֹל־קִיָּם אַעֲנֶיֶם כִּי קוֹיִם

אינאס האלדא האפטיק צווייטע האלדא, ע

המשינות הנחקרות ביותר באסכולת ימים קדומים

והאינאלנות הנאים ביותר - קרטי טברב.

אברהם עמי שילת רב רבני חסידות.

בדתיים חולקים עליו ואין את ג' נגדו

1/ וריתם כרית הכריתתה האמת של בעלך

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

אני ואבני, בן ארם את בנות.

ଅମଳ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ଓ ଅରଜୁନ
ପ୍ରତି ଶ୍ରୀ

23

2018年12月

[illegible]

166

14

גְּדוּלָה מִכָּל הָאֲרָצוֹת...

עֲבָרִית שֶׁל מֶלֶךְ סַנְאִי

מֵאֵת מַעֲנֵקֶע בֶּזַ

גְּדוּלָה מֶה גְּדוּלָה הִיא הָאֲרֶץ אֲרֶץ עַמִּי הַקִּטְנָה

הַשְּׁבִיל הַקָּטָן בַּשְּׁבִילִים אִירֹסוּמִי בְּאֵלֹת.

הַנֶּזֶץ הַחֲמָה הוּא כִּסְנָה הַבּוֹעֵר שֶׁל מִשָּׁה.

גְּדוּלָה מֶה גְּדוּלָה הִיא הָאֲרֶץ אֲרֶץ עַמִּי הַקִּטְנָה

כָּל וְרִיתָה בָּהּ נִבְיָא קוֹרֵן מִנִּי קֶדֶם.

הַדָּשׁ כְּמוֹ הַדָּהוּד בְּדוֹרוֹת שֶׁל מִתָּר, פֹּה כָּל צֶעֶד.

גְּדוּלָה מִכָּל הָאֲרָצוֹת הִיא הָאֲרֶץ אֲדַמַּת עַמִּי.

פֹּה כָּל שְׁבִיל אִין סוּמִי בְּאֵלֹת.

לְאֻמְרִיקָה נִיבּוֹ — פֶּשׁוּט וְעַמְמִי
סִפּוּג רִיחוֹת אֲרֶץ מוֹלָדָתוֹ וְיִהוּדִית.
בְּסִפְרֵיו הָאֲחֵרוֹנִים עוֹלָה מִשְׁכִּירוֹ
קוֹל בְּכִי וְלִינָה עַל יְהוּדִי לִישָׁא
שֶׁהַשְּׂמֵדָה וְלֹו הוֹלְכִים וְרַבִּים שִׁירֵי
הַנְּעֻגִים לְאֶרֶץ אֲבוֹתָ הַנְּעֻמָּה
הַחֲדָשָׁה

מִעֲנֵקֶע בֶּזַ מְשׁוֹרֵר אִינִי
בְּאֻמְרִיקָה הַשּׁוֹהָה עִמָּה בְּאֶרֶץ מוֹ
רָה וּפְדֻגָה עוֹשָׂה לְמַעַן הַחֲנוּךְ
הַיְּהוּדִי בֵּין הַנְּעֻרִים שֶׁם. פֶּרֶךְ
סֵם כְּמֶה סִפְרֵי שִׁירָה בּוֹשָׁאִין —
הַצִּירָה וְנוֹף הָאֲרֶץ מוֹלָדָתוֹ לִישָׁא
שֶׁמֶשֶׁם עֲלֶה לְסִנִּי בְּשִׁלְשִׁים שָׁנָה

כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.
א. י. ק. פ. י. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.
א. י. ק. פ. י. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.
א. י. ק. פ. י. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.
א. י. ק. פ. י. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.

מ. ע. ש. ה. א. ע. ק. פ. י. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.
נ. י. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.
פ. י. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.
נ. י. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.

א. י. ק. פ. י. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.
י. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.
ז. י. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.
ו. י. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.

ז. י. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.
ז. י. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה. י. א. צ. א. כ. י. ט. ה.

כ"י טאה, הוי צפת, כי טאה

16

אונות של ברוך, פאר של "פיה אלון",
פחלפתי בחמורו הפל של משיח-צפת.
ואם גם יפה באליה שרת "פיה אלון",
על ירכה המשיח על מפל "אמיר סטייל".

אלות של ניו-יורק יודע לספר רק פלע,
רק אונות-עלפולפי יבי-יהלות-ותם:
על הבונים פועל משיח באבן ופלע,
אק קשי-יביס-משוכים ענאים גם בספוס.

אם ספורי אלף-משמש ביא ניו-יורק,
כל אור החמש זכור בקיעת פלעיל.
קבחים עי משות-עלפ רחוקים של ניו-יורק,
אק עלי פם כוכבי אהרפס פלעיל.

אם עלאות החמש על ניו-יורק פוא אינסוף,
אומר אלפים עלאור כל בפירות: "כי טאה, הוי צפת, כי טאה."
עדרות ע. זיסמאן

אן מאראנג

17

איק פאָד פיינט צום ערשטן מאָל, אין ארץ ישראל,
א פשוטן מאראנג אונטן אין הויס בעזען,
פאָד אונטן בעס ערשטן מאראנג, אין ארץ ישראל,
ווי אַטס ערשטן האַסאָל, ווי עיכט פון הראשית בערזען.

מיט אַזא ציטער פאָד אונטן אין גוי-יאָדק, צום ערשטן מאָל,
אונטן בי שטייגער פון בעלעגסי סטריט אין ערשטן קווי פאָרזוכט.
מיט אַזא גייסער פאָד אונטן אַרבעט פראשן בערבערט חובס קווי,
געצאָלט מיט אן-ערפן פאָר בעס טעם פון אן ערבישער פאָד.

בעס מאראנג פאָד אונטן ווי מיט איידיקע פירער געריסן,
ווי פערזעס וואָלט פון הויס אן עץ פחיים געוואָרן.
בעס מאראנג, ווי צו א פאָרשלאָסער געוואָלט, אן קליינע פירער שליסל,
צו עפערען אלע מעלות פון בערבערט פאָד.

אָד פאָד עיכט פון "האחרית הימים" עיכט אונטן אונטן קעגן,
וועט נאָך ירושלים פאָרלאָרן סאָם פון פאָר בער ערפ;
כאָט קיין וואָלט פאָד מיט קיין שפס אין ערבעט זיך געפילט,
וועט נאָך ישעיה ברביא אונטן איידיק פערבערן בי שווערפ.

עחיים "בן!"

סוועט שוין קיין חושק פון געבטן אונטן בער מאראנג גיט פאָרווערן.
"בן מיט ריחוק פון פריש-צעאָקעטער מאָד ערפ,
"בן מיט פער עיכט קיין פון ארבעטס אלע שטערן.
ווי בעס מאראנג איז גאָלט זון פרייב און געט מיין פאָדק האַסערט.

ס'פאָד מיר פיינט צום ערשטן מאָל, ארץ ישראל,
א פשוטן מאראנג אין א פריש בעזען.
כאָד פאָד פיינט צום ערשטן מאָל, אין ארץ ישראל,
געמאכט שפחירו איבערן לעבן.

זר ווס

תפוז

18

היום לראשונה בארץ ישראל

תפוז סתם ואף כמות -

את התפוז הראשון בארץ = ישראל

כפזי בראשית בארץ ישראל תלמי.

זכר (באין צא) חשמי (נולד = לוקר) לראשונה

הא אצני דלנסי כטניט - נשיקה תאומה

דענה כלאה הקשיז אדם הראשון לקול חלם

קאן = דענא שוים טלם פני אפמה

קטפתי התפוז (באין צא) באו באצנצאות = נלח

בא פתח היה דעץ יל = החיים

התפוז כמפתח דגל לחמי בחוק

וכמה כל המלאות אשלה אשכנזים

לוקר כחיקה התפוז (באין צא) זכר

וכשלים דע תפוז סדוק מאפמה

אם כי בארץ דע כנל דוד לא שחק

יפתה, שדוקה חזר לצולאמי = דע

תפוז = כשאל דעשור זאמי תנ

בארץ אחרונה חיומים לנא (באין צא) גפז

נלח ידקד הכלובים, ישראל - החכמ המהפכה

דוד ושארא מאן = דוד - דודקאנר טל דסר

לחיים, חלומה לראשונה בארץ ישראל

הוי, והודים בני = רוח כל אדמתה דע חנושה יאנע

והודים בני = אור טל כלבי אברהם

באחכא כן נאן אדמי דסוס = ששאיט

היום לראשונה בארץ = ישראל

תפוז סתם דפדו לי נחל

היום לראשונה בארץ ישראל

היום לראשונה בארץ=ישראל.

הפוז סתם על עץ ראיתי -

את החפוז הראשון בארץ=ישראל

כבכור ברוא=אל כאור בראשית חזיתי.

ברער כגון=רא חשתי לראשונה בניו=יורק

על אבני דלנסי סטריט - נטיקה חמימה.

בערגה כזאת הקציב אדם לקול חוה;

בגן=עדנו שילט טעם פהי אדמה.

קטפתי החפוז כמו באצבעות=נצח,

כמו פתע היה העץ עץ=החיייה:

החפוז כמפתח עגול להחר רחוק

יפתח כל המזלוח לשנות אשריים.

אז הט כחקה החפוז כראי יצחקא;

ירושליט עוד תכחיד סדום מאדמת.

אם כי זאב עם כבש עוד לא היחך

יכחה יטעיהו החרה לעילמי=עד.

חפוז - כאש כח=חזו באימי חכל,

באר אחריה=הימים לנו עוד חזרה.

נצח יעקב הכרובים, ישראל - החורב השתחפכת,

עוד יישאר אגן=גדן - דרך=אור של עפר.

לחיים, יהודים. לא עוד יכס חושך עין השמש.

הוי, יהודים בני=רים של אדמה=מזכר חרוש=אונות.

יהודים בני=אור של כל כוכבי אברהם.

כלחפוז כן נכון לעמי עסיס=אשונים.

היום לראשונה בארץ=ישראל.

חפוז סתם בחדט לי בחור.

היום לראשונה בארץ=ישראל

ברכתי על החייים: יהוה ייננו.

Be. y. ref
July 1915

22
 ୧୮/୧୨/୨୦୧୭

יידישע היימלעך, זאק זארגט פאר רעזאלט
אין די הענט פון געלט, איר זאלט וואקסן
יהודים, זיך ראלעסן מיט הייליגעם בערגער,
פארשטאנדן בעם שפיט-טאלע פון שטורעם.

איר זאגט זיך מיט קיין ציבן גיט שפילן,
אויך נא פיינעלע דעם צעפיקן פאס לעבן;
איר זאגט גאנץ מיט גבורה פון הערע זיך שפילן,
זיך לערנען פון פערעצן דעם טויט איבערלעבן.

מאז קדמם האָבן טרינקען אייך צובעצאָלט,
 די ערשטע מיט איר פאָלד און אַלס אייך אָנגעבויטן.
 איך האָב אַלעז אַרבעט, אינגעם באַרע-ווינט
 בעזעטן יעדעם בינאָלע מיט גיילעס מאַכענדיג.
 איבער אייך די פרייפייט פון יעדעם הימלען.

ישיבה חסידית וועט צורק אײך נאך שטאן:
 אײך היימלעך אין ווײַט - פערטער צו פארקערט,
 ווי ס'וואלט אײך דעײַנרעך צו פארשטאן אײך אײנפארטן.
 צו זיין פארשטאן אין פערטער, ווי פערטער אײך קרייט.

$\sqrt{2} \approx 1.414$

אן הארשטע שטאדט אין דעם
 אן חזונה, און אן חלום, אן
 פארבינדונג בי היינציען און
 דער געזעלשאפט מיט דאס
 דער געזעלשאפט מיט דאס

עצמאות / 1948

ט' למחר - חינוכות ללא עזר,
זה עתה נשתלשם על הרי גליל:
חזקים הקו לפגיעה עשבי בר,
גדלו גבורים תפארת לגליל!

עם עיזים אל האור שעשוע,
הן גם צפור חוכל נקר חיים.
גבורת ההרים למשחק שעשוע,
למדו מסלע נצחיות החיים.

גומות ועירות - ידיים ופרו,
תומכות ככף יד לקראת סכנות,
נצבים בהולים מול אסונות,
אף בקלח עשב האבק לא חוכלו.

זמורות ערומות - געגועי כנפיים,
כגוזלי נשרים פה הועפו.
שמש הגליל ככד דבש שוקעת,
קרניה - עלי משורר לא נוגעו.

שחקים רוויה לכם הבסיוו,
האדמה - מבחה חינוקו,
דורות הרבה דרככם יזריחו,
לגאון תפארת - הרים ישתחו.

גורלכם מזמרת רוח הרים,
מברכת כל שתיל לאשר מחו.
מעל שמי ישעיהו - דרור רקיעים,
רזי נפילים בכם כמוסים.

לילה. הר דוחף הר - מעשיה הלמאית.
חלום בוער בשלהבת כלנית:
כלנית הצופה לילית מכוכבת,
מפתח שתילים באלף מעשיות:

מעשיות על עצי תורניתה, סערות יהרוסו,
על גבורת עמי המנמנם בשתילים.
הגליל מכושם בתקות שתילי עצים.
הגליל משכר באור כוכבי הרים.

15/10/80 W/N 2 1016

1500

צניס אהרן ויהי אהרן

unjustified

21.10.19 (20/10/19) / 34 / 20 / 102

500
720

קטן ונחמד ונחמד ונחמד

ענדל 600 22 225 1010 1012

פניה זכר אלה - מכות מחה צהרם מאתקום

מחירי המספרים 1783 = 1783
מחירי המספרים 1783 = 1783

21/11/20

$\frac{1}{2} \times 430 = 215$

$\frac{dx}{dt} = \frac{x^2 + y^2 - 1}{x^2 + y^2 + 1}$

ש"ס אהמס יבול אהמס דהמס דהמס

2/6 9th 3rd 2nd 1st

$\frac{1}{T} \frac{d}{dt} \left(\frac{1}{T} \right) = \frac{1}{T^2} \frac{dT}{dt}$

7 5/11
(P-NC) P/NC yr 2011/12

1/12/1957, 5/2/1957, 1/12/1957

2010 (2010) / 3.4 / 2010

79
 תיקון 3, ו.א.ר.מ. 1202 - 1404 - 2 (2) ת.ר.
 ת.ר.
 +500

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

עמוד 6 22 225

[illegible]

$\frac{1}{2} \times 100 = 50$

pine upln

ב'טור ג' חלק/מזל

במ

בימות השמים

טוב שצדק, חלף כבד הקיץ שבע
 עם כוס טה אלה אלה הוא העצב
 טוב שחלום יכל לפרוק לבן לבתר,
 טוב חלף בצבא להיות מלך העצב.

באיה עניית בצבא, כה קרבים
 זבא הארץ ויתר, מושר בני שמים.
 עניית כבדני על מקלות העצב יצחו
 באים מן צבא העצב אצמה עצב

עבדו הולדות העצבאים מכד-גמל קרבה הם,
 אפוא מן אני שייכ באיבות על מנצחיה
 באים הוימים לבדש קרן קטנה של שמש
 הווא בקבלות (מבוא-מורה) צוהר שבע קרבה

גשמים מפתפסים אלה כות
 בתלכ אל כחול

51

23 23 23

אברהם-גאבט איבער דעם חולד-טייך

און דעם ים כנרת

דער כנרת, און אינגאנצם פארט אין דער גאבט הענקט נאך דוב האמק.
ווי אן אפגעזעהר פילימ, האטעטערט די וואסערלעך דער כנרת.
אויסגעטאן פון יארטויגנטן שטעטלעך הא-שה: קום, דוב האמק,
קום, אן קום, איך בין גאנצער צוהער, אין דעם ים כנרת.

קומט דוב האמק, שפילט איך יעדן טאג אויס, בורק אינלעך אומא פון דער גאבט,
אין כנרת האט גאר איך שלאגט ווערט אין גאנצער פארטאל.
פון ערשט, פון ווייטע האמאלן לויבט איצט שונאית ארויס פון דער גאבט,
אלעט דעם אלעם צוהער אויס מיט אן אלט פון מייפלעש שטאלען.

שפילט דוב האמק איבער ים כנרת, שונאית אויב אן עכא פון אן עכא אין ווייטע.
וויפל רייז אין שונאית, אצוילע זינגט אין דוב האמק.
שונאית האנדלט. דוב האמק דערציילט איך מעשעלעך פון פארציילן.
פאס שטעטע מעשעלע פון ליכט און אהורע אויב דוב האמק:

שונאית, די גאבט אויב קיט אויסגעבעט, ווי מיט די שטעט פון פינגע האנד,
אויב אט דערציילן פיר איצט פאנוואס דער כנרת אויב ווי א פארט,
און אט דערציילן פיר איצט פאנוואס האטערט אויב דעם קנאנען חולד-טייך,
די קעלער פון וואסערן פארגאטעטע, אן פארט פון זומא:
ס'פאט אן ווייט, האנדט פאס פאס שפילט פון כנרת, זיך אפגעשטעלט דער חולד-טייך,
אויב דערנויט האט פאנאן אים דער ווייט-חזיר, די פלייט פון טויט - דער זומא.

שונאית דערמאנט אויף דובס נאקסע, שטאפט בורק זיך דעם יידישן אלט.
די אברהם האט געט ווי קינגער דעם חולד-טייך און דעם ים כנרת.
צוויי טייכן, ווי טרויער און פריי, צוויי גאנצע שטייט: צוויי ווייטע מזל.
אן שטארק חולד-טייך, וועט ביין מזל לויבט, ווי דער ים כנרת.

הער, דוב האמק שפילט און שפילט הייב ס'העלעט פון אים אינגאנצן פארט:
ס'האבט, אט האט, וועט דער כנרת פארטלעך אין דער אברהם-גאבט.
אט האט, וועט, אלע האטערט און אפאן אן עייניקן תהלים,
העלען וועט פון דוב האמק אן אייניקע פארט אין דער גאבט.

על ירח על חולת וים כנרת

24

הכנרת - הכנרת הבועה בתוכי בעליה כה נכסל וצורא אל המלך דוד.
 ככספר תהלים הפתוח מעלעלים בו מימי הכנרת.
 וערטיאית, זה אלפים השנים, עזאזלת בת-שבע: קום, הוא-נא, המלך דוד!
 הוא נא, הרי הוא, אנכי הנני נולד מראשו העולם של ים-כנרת.
 המלך דוד הוא. כל אהר שלם מתנבן על ידו באי-המנוחה של בעליה.
 בתוך הכנרת ציבו משתקל חין-אור פרוטט ואורה הנגינה טמירה,
 מאי-שם, מתמולאים רחוקים, מהביקרה ועלעל שונאית מן בעליה,
 מחליקה, מארקה צוונות של המלך באופה הצובר של נצרה תמירה.
 המלך דוד מתנבן על ים הכנרת וקול שונאית מפרפה מרחקים,
 וככל שקסמי שונאית מרחים, כן רבים חטאיו של המלך דוד.
 שונאית מקשיבה והמלך דוד מספר אפדות-קדומים מימים רחוקים.
 ספורו היפה ביותר על העלת הגבורה, בן עציא הוא המלך דוד:
 - השונאית, נאפה צנה הוא בעליה, כצללים באושים מקוצות עזרק המתלתל,
 וטוב לספר לך, עתה מרוע מצביר ים-כנרת תהנית בכנרת הקדמון:
 אור הטרם הראשית, ערצ היה צור יבור בועה, בלי אדם ובלו אדם, בלי נאן וחלל,
 הוא קרא בכנרת, כמו, עגלן כסופיו על זה בכנרת הראשון.
 טוב אפוא לספר לך כעת אורעו של אדם הפצה בחולת, שם חולת,
 מאי מצאו בקלילות של פאים במאדריים משכנמ בתוך עה הפצה;
 ואי-פעם, עת האזין עגנית הכנרת, נעצר חיש זרמו של ים חולת
 והינתיים שרצו שם חזיר-בר וזבוב מות ופשתה למרחק הפצה.
 שונאית מנממת דומם על כתפו של דוד וישנה ימי-אלות ארבים,
 ואצל-בעלה מהקת כמו ילפים את ים-חולת וים-כנרת,
 שניהם אדמים, כששון וכעצב שכנים הם, אך אורל כל אמה ואמה זה מזה רחוקים:
 מורה, קד מורה, ים חולת ויהל אל אורק כמו ים-כנרת.
 הסבת ואמא: המלך דוד מתנבן צור עז כלות בכנרת תהלים,
 ונבמה כי צור מעט-קט וימריא בכנרת אל על בירח,
 צור מעט יפכצו התפלות וימאן בעל מתיק התפלים
 וממלך דוד רק ישנה בכנרת הבועה בחיקו של על בירח.



25

25

" פן אלול אויבערער

" פן כייט אלול אויבערער אויב זיך צו
 ווי סוף פון נאכט איז און צווייגן.
 אויבערער לעבליכע איבער צו,
 זיך פון קאפ פאס אדער זיך,
 אלול - אלול איז קאפ פון קאפ פון אויב,
 פאפן זיך אין קאפ, פאפן פאפן,
 איז פאפן יא פאפן אלול משיח אלול אויב:
 פאפן, פאפן אלול פאפן, פאפן פאפן.
 אויבערער מיט פאפן, ווי מיט שווער פאפן פאפן.
 מיט סארט: יא פאפן, יא פאפן פאפן, ווי פאפן,
 ווי פאפן פאפן פאפן, ווי פאפן, יא פאפן פאפן,
 פאפן, ווי פאפן פאפן פאפן.
 פאפן ווי פאפן פאפן פאפן, פאפן פאפן,
 פאפן פאפן פאפן פאפן, פאפן פאפן פאפן פאפן.

~~26~~

יהושים על אתונות

26

יהושים על אתונות דרך צבת,
כמו מאונץ קובה מהשנים;
חמוכים בפופי גרם דרך צבת,
מאז קלעם פרעס מוכים.

ניי אתונ פגאפ על קלעם,
סוחכים ענמם קלי עקמות, דעכנעם,
פכל חמור על משיח כמינע:
פבט, פגאונץ כער פב, אקלא משיח
חמוכים ומשאות - פורות כהפים עמוסים,
סחורות - קדוש, קמזוף טדק שות,
נפים קנאלס, כתפיעה לאלפיים,
פעניי, כעל משיח מתהונות.

ואם משיח פתממה עבא,
עלח פגאונץ פיא כער פב.

עדרות: צקי כספי

מעין קץ קולן - ע קרית שלמה טלוא

3000

78

ברוך של טוב
מי ידע ביהודה הלוי לשאת לבו לירושלים?
כך ישא אולי עלה ברוח לבו אל מקורו - העץ?
כך ישא אולי נשח בלבו לבו אל גבעות?
כך יוכל אולי אדם בעל על תימרה סגל לחסו?
אם ברכני אל אשכנזי מקום אוזן ורעתי קרס של טוב
שאזנה גם את ביהודה הלוי ופסק אדמתו של עמי.
גם את ערש ערבי בפרסותיו יחפר
לך - בלתי על תעזוב הלוי בחיר עמי.
בבית בוכותך הית ודוד דודי ודודי
מקור על נבי ראה במעם אחרון ברחוקי
אח ארץ תהיה עומת את רכות יד וכל בית
מתחת פנימה תהיה אשר לשלש הער
לעמי עד ישא לבו יתחם תהיה גלי ירושלים
ועלמי עד אלי תעזוב הלוי משפחה לירושלים
לעמי ידע את הברכה אשר ידע הברכה

קורט של טוא

מי ידע ביהודה הלוי, עשאת עבו עירושלים?
בק ישא, אולי, עשע ברוח עבו אל מקורו - העץ?
בק ישא, אולי, נשח בלבו עבו אל גבעות?
בק יוכל, אולי, אדם בלעל על תימרה סגל עמאום?

אם ברכני אל, אם באי מקום או במן זרעתי קרס של טוב
שאזנה גם אני, ביהודה הלוי, ואשק אפאת של עמי.
גם אם פרס ערבי בפרסותיו יחפר
עלי, באו על יבועה הלוי, בחיר עמי.

יבועה הלוי, בכותק היה בורק בור כבה.
משה על נהו ראה במהט אחרון מרחוק
את ארץ החלום שבוא אל עמות עא כבה בה,
מתחת פרסות הסוס, אשר עפכס פערבי.

עמאום ער ישא עבו יבועה הלוי עירושלים.
ולעמאום ער אל יבועה הלוי תשית קק עירושלים.

2020

291

השם אלעזר העולה

מי עולה ביהודה העולה אלעזר העולה, נכסל,

עלך נשור את ענבו,

או נשור מכלה את מנוחיה יסא,

אדם את חלואו וכסופו?

אלעזר! השם אלעזר ברחמי אי העולה,

ביהודה העולה עפר עמי זמן

ואני פרש ערבי יכנס האל,

כעלוי נסיך ציון.

תור העולה, השם בכותק העור זכה,

משך שלח אחרון מהט מנס

אלעזר ארצו, ואני זכה כאיך אל

עמות הידי פרש עורס.

ענצח יהודה העולה אלעזר העולה, נכסל,

פשו ציון את יהודה העולה תשא.

עבד רות: מנחם צוריאל



פאלאס זאלן צעל

ח' כ"י פ'ק פוש זאלן קייל דייט פון זאלאס,
 מיט פונדער ווי ס'פידול, זיכערזאמערט זאלן שטיין,
 ווערט יעצער שטיין - ח' זאלאס ווי יעצער שטיין.
 יעצער קום עיינער, ווי פער פונדער זאלאס.
 וויפער זאלאס זאלאס זאלאס.
 פון א שטיין ווערט ח' זאלאס, פון ח' זאלאס - ח' שטיין.
 ווי ח' קאל פון ח' זאלאס, פון ח' זאלאס.
 ח' זאלאס ח' זאלאס ח' זאלאס, ח' זאלאס שטיין



לבוא

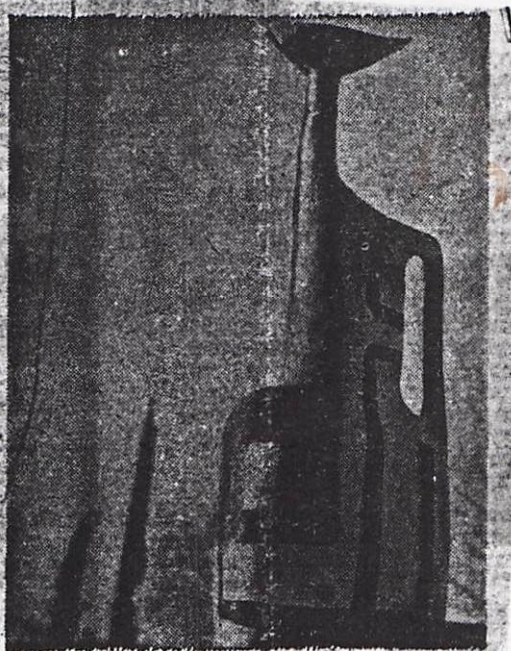
מנקה כז

ערב בצפת

ארי הקדוש וזרם בקרירותו
של הערב.
האצבעות לספירות — עלי אדם
העלי אבן.

היתה אבן לחלום, היתה
לאבן יעקב כל אבן.
סלם יעקב במדרגות החר
בה קרב הוא.
כאשר חלל את האבן
היתה אבן מלאך ומלאך היתה אבן.
כנשיקת פי אלהים קרירותו
של הערב.

הוא רחם צפה הוצם, רחמה האבן.
צדו ג. ע. 13/10/1913
זכרית ע. ז.



לראה מעבר לעמוד רשימת א. לרנר על התערוכה

התערוכה הקראית של נחמיה עוז

חיפה היינאכט פון הר-היברמא

~~31~~

31

חיפה, נישט קיין אפפאלא, נישט קיין עיכט-באט פון הר-היברמא,
יידישע פייערלעך ווי חכמה העל, ווי אומקו שאלע:
איז דאן אצויפל חלום, וויפל עיכטער אויף הר-היברמא,
דער חלום פון דיר און מיר, נישט פון באטע און היין און שטאל.

פייערלעך, אויפן פון מיין פאלק - בארקלעכערע אמאלן,
קלערן אויס, אין דער הויק, שולמית - דויזן, בעלע טאק בעלע.
הערקשאפט נאך ווייטע ערגער מאנען שיפן אין פאל.
דיק רופט אן גיבן וואס אויך א באקן, א שטיין דערבערט.

פייערלעך, אלעידום צעאונגען פון הר-היברמא,
פירקלעך גבורה וויינגארטן, טרויה טאק טרויה, דויך חיפה אויס.
היינאכט קומט גבורה, א פאלרשטייגער צום הר-היברמא
און שווייט, אן אחאבים, אן איזבעס, אן וועלט אגא אויס.

אן וועלט אגא, אן מעשעלע פון מארגנדיקע קינגער
וואס ווארטן אין יעדן פייערלעך אויף בעהאקן ווערן,
ווארטן עיכטיקע, אן דויט, אן צייט, אין וואונדער איבער וואונדער,
וואוינען אויף די שויהן פון פשוטע שטיבער, ווי שטערן.

שטערן פאלן, צעפאלן איבער חיפה פון צופיל שיינקייט,
שווערן באסן, ווי אויף פליעל, ווי פון שטערן בעהויל:
שטארקע מסתם די מאכט אין חיפה, נאך פון צופיל שיינקייט,
ס'פאכט, דו וואלטסט דאן אפילו דעם טויט זיך בעטלויט.

דייט טייך קישון טייט טאק אלייבו רגביא אום
און שטעלט זיך אליין קעגן די רגביא פון בעל.
די רגביא פון בעל זינגען ווי מאכט, אוממעלט.
די זון פאלרשט יעדן חושק, יעדן רגביא פון בעל.

פאלרשטא. פון די טיפן פון שטאל, ביז דער, ביז הר-היברמא,
אליין צו דער ריכט פון אנהער יידישע הויזער.
אויף האלפענדיקע דורות קוקט שטאלע דער הר-היברמא:
דער ים פאליבון בעלויט אויף אין א בעזאג פון העלוען.

חִיפָה הַעֲלִיפָה מִפֶּר כְּרֵמֶל

חִיפָה - עֵלָא אַפּוֹלֶטוֹ, עֵלָא אֹדֶר אֵלֶּי הַרְבֵּוֹ
חֹרֶת הַיָּת - אֵם, בַּחֲבֵמָה הַדִּירִים, עֲצִים בְּאֵי - עֵקֶט:
יֵשׁוּ חֲלֹמֹת כַּמֶּסֶפֶר זֵמֶר הַרְבֵּוֹ,
חֲלֹמֶת עֲלֵי-עֵקֶק, עֵלָא שֶׁל זֶבֶה עֲצִים וּפֶלֶא.

~~32 A~~

32 A

חֹרֶת - עֲנִי עֲמִי: אֶת־מֹלֵטִים חֲלֹמִים,
הַוֵּאִים בַּמֶּלֶךְ שׁוֹשֶׁן - שׁוֹלֵמִית - עֵבֶד וְעֵבֶד.
בִּיסוּפֵי - מַרְחָקִים נֶאֱמַר וְצִי יִבְרָשׁוּ.
יִקְרָא לֶקֶךְ נִיטוֹן, יֵאָזִין עֹלָם קוֹל - עֵבֶד
חֹרֶת - חֲזִיוֹן אֵלֶּי הוּא מִפֶּר - כְּרֵמֶל
יִנְצֵלֶךְ בְּרֵם נֶהוּת, עֲנֵה לְעֵנֶה, הַחִיפָה.
עִם לֵיךְ בֹּאֶהֵן בֵּא נֶהוּת לְהֵר - בְּכֵמֶל,
וְשׁוֹתֶק, בְּעִי אֲחֵי הַיָּם, בְּעִי אֵיזֶבֶלֶת - כֵּל - כֵּל - בֵּאֵן - בֵּאֵן נֶחֱסֵל.
כֵּל בֵּאֵן בֵּא - מַעֲשִׂיָּה שֶׁל יֵלֶבֶד מַחֲרִים,
הַמַּצְפִּים לְהִינָלֶךְ בְּכֵל אֹדֶר וְאֹדֶר,
בֵּאֵן תַּחֲסֹם וּבֵאֵן בֵּאֵן יִצְבֹּן - בְּכֵלֵי - בְּכֵלֵי,
עֵל חֲלֹמֹת יִשְׁכּוֹנוּ כְּכֹכֶב אֹדֶר.
כֹּכֶב נֹפֵל, יִתְפֹּרֵד עֵל חִיפָה, מִיבִי-עֲוֹמִים,
יִרְחֵל רְחוּב, כֵּעֵל כֵּל, בְּקוֹרֶץ מְכֹכֶה;
עִם לֵיךְ בֵּאֵן יֵמֹת רֶךְ מִיבִי-עֲוֹמִים
בֹּמֶה, עִם לֵמֹת יֵאָזִין פֶּה לְהֵב.
אֵלֶּי הוּא לֵיב נֶחֱלֶה קִישׁוֹן עֹבֵד הַלֹּקֶן יֵהֱלֵק,
הַבֵּד יֵעֲמֹד נֶאֱמַר נֶהֱיָאֵל הַבֵּעֵל:
נֶהֱיָאֵל הַבֵּעֵל, כֵּלֵיכֶם, כֵּל מִקְוִם יֵהֱלֵקוּ,
כֵּל מִשְׁקֵךְ תִּכְלַע שֶׁמֶשׁ - כֵּל נֶהֱיָאֵל שֶׁל הַבֵּעֵל.
עֵת שֶׁחֵר. מַעֲמָקִי עִיר, עֵד הַבֵּד, עֵד הַבֵּד,
לְקִרְבֶּת עֲבֹדָה יִחְבֹּצוּ - בֹּנִים יִשְׁרָאֵלִים.
עֵל בִּזְרוֹת קוֹוִים יִבִּיט יֵאָזִי הַר - כְּרֵמֶל.
יִבְחֵל יֵם - הַתִּיכּוֹן הַשִּׁיר כִּחֲלִים.

אויפן וועג קיין סאדא

מלכ

פון זון. סאדא,
 גיט פון עיט און
 ציגל, גיט פון הערט,
 פון זון געבוירט, עקאנט גיט
 קיין געזעט פון א שטעטל, קיין
 קווא פון טוי גיט צו. אונטער ווייז איז
 שוין גיט קיין זיגל געזעט, נאך א זיגל זון.
 פער נאך איז א גאנצן פון פערמאנען
 א שטעטל איז א פארשטאנדענע קיין. א. בי
 אונזערע אונטער פון געזעט מלכות: מלכות פון זון.

33

~~33~~

מלכ

פון שטויב, זע,
 צויהער-הער, בי
 וועלטן וואס פער שטויב
 האלט אויס געקלערט. ווייט און
 געזעכטער, צאכן און געוויין
 פון שטויב. צוויקיס און רשעים,
 אן-ערפן און איינרום פון שטויב.
 בי מלכות פון שטויב איז איינהייקער פון
 גאנץ איינהייקט, איינהייקער פון זון,
 אן איינהייקער גאנצן פון פראג, פון גאנץ.

קאל, א
קעמא, א
העפואוירער,

ווי פון א מיראנע
ארויס. בי פערנער פון

געה, בי רשעים פון סדום

נאך נאך פער מיט ווונדערער

אין סדום - העלע זיין, פאקן נאך

פון העסט די צו אגאנע פיס, טיילען נאך

מיט די צער קאכער, זאגער פונער,

קעגן פער פארהער, מאכער פאקן פאמא.

קאל א

י"ד, יעקבס

ראנאפער פאקער

מאנאק. קאל אויב א

י"ד, מיט א פאליט אין מויל,

א פאסלעק מיט פאל ווי פון

אברפס אבימס סטאל פער

פאכעלע פערעט. אלוויל. א ישוב אין

גורפאנאנא, מין שטעטערע אויף פאליט,

אריי זאגייט פאליט, נאך מין שטעטערע פאליט,

צופאלעט אין שטעטערע פאליט פון געה.

34

34

34



ל
מ

עאטנס
שפאנען מיט
טריט פון מינע
פערשטיקטע פערעכס,
יפער מיט יא אקט פון
צאקן, מיט אויפן - פערק און
שווערע, אפערן פארשטאלטערע
פלאנען, בעטערען רעזולט פון שטחים
פארכערשטע: אוי, אייביקע סעזאן, שערק
יא אפערטע, איינאונאיינציקע נאכע:
טויט, ווייטע אייז געווינענער פון יעדן חושק.

גאט. גאט
קצמ
אפער, טרייסעל
אפ פון ביק קאלער
פון יאדעוויגטן, בעטער
אויק סעזאן מיט פי פרכות פון
ערק פרכאטיל. פי ערפ איז יא
פארשפייק בעטערע, כייצט פי נאק
אומהאריקטע פרכות. יא אפערשפייק
מייפע, יא נאק גיט אפערטע חוש
פרימאלע פאן און פי ארעמס פון יא אפער - הויט,
ווייטע געזעק, אין חוש, אפערטן צו ווערן.

41

Handwritten red scribble

Handwritten red number 3

איינפאל,
 אין נאך נאך
 געטאטע זון,
 אין פאברענקע וועלט;
 ווארטסט אויף איר זינט ערשט
 באשולדיגט, געוואלדיק ווי צייט.
 ווארט אן ווארט, פון שוין ביז ער
 אלינגעמאכט קרוין פון נאכ-קניס. ב'ווע
 קומען צו פיר, זיכער ווי פאס איכט פון
 אן וויילן אקראם. ב'וועל זיין אעבן פיר, אן
 מערשעלע וואס ער ווילט פאלן קאך נאך וואס ער צייט.

הסדרה

14 (א)

מלכות השמש.

סודם כלי עבודה, כלי מלט, כלי יד -

קנויה שמש.

לא תהיה כל עטף צל, כל נשיקת טל
בן העבודות וכל קרן - שושנת הקלילות
האכזרית שהמלכות - מלכות השמש.

מלכות האדמה.

הרי - קסם שהאדמה השנה.

נות - צחוק האדמה וכליו.

צדיקים ורשעים.

בן עין של אדמה ושינוי של אדמה.
מלכות האדמה נצחית מנצח נצחית,
נצחית אף מאלפים.

קוצי הנגה - רשעי סודם

המשיאים עובדי אלה מלט סודם

וקוצים רשעים ארבות מבי,

מורים באצבעות עבדות מאפרות

אל מול רקיע המהדר.

הנה גמל עם תבואי יוצאי השדה.

הנה יהוה המלאך הנאמן עם יעקב.

הנה יהוה עם חלף בפיו -

רועה עם צאן תוצי - פזרי עפר אברהם אבינו

ערה.

ישוב בסקיעה - עירתי:

מיכאל יסעק, נכונה אל אפמתי עצמי.

אק עירתי נופלת,

גשמת עשברי לילך בוקרים.

צללים צועדים צעדי אחי החנוקים.

כל אחד, אפן - געם, עינו - אל ופירות.

בקנים ובקנות וטף מלטפים את העבודה במאורח.

פושטי יד אל רעות הערבה המתעצבת:

(14) (ד) י"ח

108

14

הבי נבקה אחת ויתבה -
א-1-ת!
כי שאור נאכזר מכל חשק.

38

ע"ה.
אלהים בצלם אדם מנער מאליה קללות-שנות-אלף,
מבנק גם את סבוב כרבת ע"ה-בראשית.
האדמה, משבה הקתולים,
מושבת פורות לא נאצים צדין.
נערת העבנה-חוד שלל נולדה,
נדומה בצרורות הקביעות של ע"ה-המבקר.
עולם במה מצפה בסקרנות לבואה.

עברית: עזרע זוסמאן

בְּדֶרֶךְ סְדוּמָה

מלכות השמש.
 סדום בלי לבנה, בלי מלט, בלי יד —
 בנזיה שמש.
 לא תניח כל לטף צל, כל נשיקת טל שמים.
 גן הלהבות וכל קרן — שושנת הקלילות.
 האכזרית שבמלקיות — מלכות השמש.
 מלכות האבק.
 הריקסם שהאבק הגה.
 רוח — צחוק האבק ובכיו.
 צדיקים ורשעים. גן עדן של אבק וגיהנום של אבק.
 מלכות האבק נצחית מנצח נצחים.
 נצחית אף מאלהים.
 קוצי הנגב — רשעי סדום
 המשיאים עובר ארח אל מטת סדום
 וקוצצים רגלים ארכות מדי.
 מורים באצבעות שבורות, מאפרות
 אל מול רקיע המדבר.
 חנה גמל עם בדוי יוצאי השרב
 חנה יהודי המלאך הנאבק עם יעקב
 חנה יהודי עם חליל בפיו — רועה
 עם צאן תועי-פזורי עדר אברהם אבינו.
 ערב.
 ישוב בשקיעה — עירתי זהבת הכנפים
 נכונה אל מיכאלישעק, אל בהיר החלומות לעוף.
 אף עירתי נופלת, נשברת לשברי לילה דוקרים.
 צללים צועדים צעדי אחי החנוקים.
 כל אחד גופו — זעם, עינו — אש ונקרית.
 זקנים וזקנות וטף מלטפים את הלהבה המארת.
 פושטים יד אל רשעות הערבה המתעלפת:
 הבי נדבה אחת ויחידה:
 מ—ת!
 כי האור אכזר מכל חשך.
 לילה.
 אלהים בצלם אדם מנער מאליו קלילות-שנות-אלף.
 מרדך את סדום ברכת ליל-פראשית
 האדמה, משכב הבתולים, מושקת דורות לא נגועים עדין.
 נערת הלונה — חנה שלא נולדה.
 רדומה בזה יצנות הבדידות של עץ-המדבר.
 עולם כמה מצפה בסקרנות להולד.

2,3,56

1015-8-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100

38A 1175
 114=15